

4.8.	18. NEDELJA MED LETOM	8.00 9.30	Črniče: Za župnijo V zahvalo za zdravje; Črniče 67/a Kamnje: Bogu v čast in zahvalo za 50 let; p. n. Vrtovin V zahvalo za življenje; Kamnje 10/a
5.8.	Ponedeljek <i>M. Snežna</i>	19.30	Batuje: † Frančiška Koron, Batuje 72
6.8.	Torek <i>J. Spremenitev</i>	8.00 16.00	Vrtovin: Duše v vicah; p. n. darovalcev Črniče: Pogrebna maša
7.8.	Sreda <i>Kajetan</i>	19.30	Skrilje: †† Vida in Stanko Čermelj; Skrilje 37 Črniče: molitvena skupina
8.8.	Četrtek <i>Dominik</i>	19.00 19.30	Selo: molitvena skupina Kamnje: †† Lozar, Batagelj in Trošt; Kamnje 10/a
9.8.	Petek <i>E. Stein</i>	19.30	Črniče: † Nada Smuk roj. Pikec
10.8.	Sobota <i>Lovrenc</i>	19.30	Črniče: † Ana Kosovel; Črniče 63/a, 30. dan Selo: † Jožko Novak, Selo 28/b
11.8.	19. NEDELJA MED LETOM	8.00 9.30 9.30	Batuje: Za župnijo Kamnje: †† Edvard Gregorič in Furlan; Vrtovin 128/b Malovše: †† Marjo, Danilo in Janko Krkoč; Malovše 6

- **Danes, v nedeljo** bo v **Logu shod**, pri katerem bomo **razmišljali** ob **prošnji očenaša** »Daj nam danes naš vsakdanji kruh«. **Sv. maša** bo ob 17h, pol ure prej **molitev rožnega venca**, od 16h dalje pa **spovedovanje**.
- V **četrtek** bo v **Kamnjah** po sv. maši srečanje **ŽPS**.
- V **petek** bom v **Črničah** **dopoldne obiskoval bolne in ostarele**.
- V **soboto** bova **dopoldne v Batujah** in **Kamnjah obiskovala bolne in ostarele**.
- V **nedeljo** bomo v **Malovšah** ob 9.30 **obhajali shod sv. Lovrenca**.
- V **sredo**, 14.8. na **predvečer praznika Marijinega Vnebovzetja** bomo v **Logu** od 17h dalje **duhovniki** na **razpolago** za **spovedovanje**. Ob 18h bo **sv. maša**, sledi **procesija**.
- V **četrtek**, 15.8. na **praznik Marijinega Vnebovzetja** bomo v **Logu** od 6h dalje na razpolago za **sv. spoved**. **Spodbujam**, da se **vsi kristjani** pred **Marijinim praznikom udeležimo sv. maše** in **opravimo sv. spoved**.
- **Obračam** se na **Vas**, s **prošnjo**, da bi se **bolje spoznali** in **srečali**. **Vesel**, bom da se **udeležujete sv. maše** in **molitvene ure**. Z g. **Bogdanom** sva se **dogovorila**, da kjer bova **maševala**, bova pol ure pred sv. mašo na **razpolago** za **sv. spoved** in **molitev** pred **Najsvetejšem**.
- Z g. **Bogdanom** sprejemava **mašne namene**. Hvala vam.
- **Prejšnji župnik** se iz **srca zahvaljuje** za **vse obilne darove, lepe misli in želje**, ki ste mu jih **namenili** ob **poslavljanju**.
- S **prevzemom župnije**, vam **posredujem osebne podatke**:
 - **župnik Miro Marinič**; GSM: 031 871 998; miro.marinic@rkc.si
 - **vikar Bogdan Špacapan**; 041 840 496; bogdan.spacapan@rkc.si

☺ Za konec

ZADOVOLJEN: Jure sreča znanca, ki veselo razpoložen hiti skozi mesto.
»Kaj se je zgodilo, da si tako zadovoljen?« ga vpraša. »Pri zobozdravniku sem bil!«
»In zaradi tega si tako dobre volje?« se čudi Jure. »Na vratih njegove ordinacije piše, da bo tri tedne na dopustu!«

18. nedelja med letom

4. avgust, 31/24

TEMVEČ...

»Ne delajte za jed, ki mine, temveč za jed, ki ostane za vedno življenje in vam jo bo dal Sin človekov.« (Jn 6,27a)

Izraelci so odšli iz egiptovske sužnosti v obljubljeni deželo. Bog jih je po preroku Mojzesu in Aronu rešil sužnosti in peljal svobodi naproti. Ni jih zanimala svoboda, narod, država in lastna zgodovina, ampak le hrana in pijača ter vsaj na videz bolj varno življenje. Začeli so godrnjati: »Zdaj sta nas pripeljala v to puščavo, da nas pomorita z lakoto in žejo«.

V evangeliju se podobna zgodba ponovi. Ljudje ne iščejo Jezusa zato, ker je Božji Sin, ampak zato, ker so jedli in se nasitili. Niso jih zanimala le duhovne vrednote, ampak le hrana in pijača. »Ne delajte za jed, ki mine, ampak za jed, ki ostane,« jim pravi Jezus.

Da bomo Jezusa iskali zaradi njega samega in ne zaradi lastnih interesov, je potrebna vera. Samo v veri lahko rečemo, da je Jezus Božji Sin. Človek je telesno in duhovno bitje, zato za svoj obstoj ne potrebuje le zemeljskega, ampak tudi nebeški kruh.

Ste že bili kdaj lačni, pa niste vedeli česa?

Primer: šli ste h hladilniku, odprli vrata, pogledali po polnih policah in rekli sami pri sebi: Lačen sem, pa nočem nič od tega, kar je tu notri.

Ste bili že kdaj žejni in niste mogli naročiti, kar bi v resnici potešilo vašo žejo? Rekli ste si, da nočem nič od tega, čeprav sem žejen.

Problem lahko postavimo še bolj globalno. Imate vse, kar je pomembno v našem življenju: družino, službo, hišo, zdravje in redne prihodke, pa še vedno nekaj pogrešate. Morda pogrešate prav duhovno hrano, o kateri govori današnja božja beseda?

V življenju obstajata dve vrsti lakote. Prva je telesna, druga duhovna, prvo lahko poteši le hrana, druge pa ne more potešiti nobena stvar na

tem svetu. Lahko smo bogati in imamo vsega na pretek, pa smo kljub temu duhovno lačni, prazni in nepotešeni. Nič ne pomaga, če menjamo avto, službo in še marsikaj, zgradimo nov dom, a lakota še vedno ostane.

Vsem resnično lačnim in žejnim Jezus pravi: »Pridite k meni vsi, ki se trudite in ste obteženi in jaz vas bom poživil in našli boste mir svojim dušam. Kdor bo pil od te vode, ne bo nikoli več žejen.

Jaz sem pravi kruh, ki je prišel iz nebes, da kdor od tega kruha je, ne bo nikoli lačen in kdor veruje vame, ne bo nikoli žejen.«

Odlomki Božje besede na 19. nedeljo med letom:

1 Kr 19,4-8; 5.6-7.8-9;
Ef 4,30-5,2;
Jn 6,41-51

ZAHVALA

»Najprej se po Jezusu Kristusu zahvaljujem svojemu Bogu za vas vse, ker gre glas o vaši veri po

vsem svetu.« (Rim 1,8)

Bogu se zahvaljujem za vse vaše dede, mame, učitelje in duhovnike, ki so vam stoletja prinašali veselo oznanilo o Božji ljubezni.

Bogu se zahvaljujem za vse vas, ki ste Kristusa sprejeli, se skozi stoletja odpirali njegovi milosti in mu dovoljevali, da vam prinaša življenje, da vas dela ustvarjalne in vas povezuje v isti Ljubezni.

Bogu se zahvaljujem, da ste pred 10 leti sprejeli g. Rafka Klemenčiča, da niste sebično gledali le nase, ampak sprejeli tudi dejstvo, da bo moral svoje moči razdeliti med kar tri župnije.

Bogu se zahvaljujem za sobrata Rafka, za njegovo nesebično razdajanje, za njegovo dostopnost in požrtvovalnost.

Da je duhovno in pastoralno oživil in povezal župnijske skupnosti v eno družino in v zelo kratkem času zbral veliko mladih, zakoncev...

Vsega kar je storil med vami in za vas, ne veste niti vi, ampak le Bog. Toda vsega tega ne bi zmoželi brez vaše pomoči in sodelovanja.

Hvala, ker ste ga sprejeli, mu stali ob strani in drug drugemu postajali spodbuda za rast v veri in veselju evangelija.

Morda vam je bilo ob tej menjavi župnika težko in boste potrebovali čas, da se navadite na novega, toda skupaj s sv. Pavlom vam kličem: »Vsem, ki ste ... Božji ljubljenci, poklicani in sveti, milost vam in mir od Boga, našega Očeta, in od Gospoda Jezusa Kristusa.« (Rim 1,7). V Njem bomo našli čas, da se srečamo, zbližamo in drug v drugem prepoznamo brata. Ko prihajam med vas se počutim kakor Pavel, ki je v strahu in trepetu prihajal v Rim.

Že v naprej je skupnosti kristjanov, ki so tam živeli poslal pismo, jih prosil naj ga sprejmejo in ugotavljali:

»Dolžnik sem, tako Grkom kakor barbarom, tako modrim kakor neumnim, zato sem pripravljen, kar zadeva mene, ponesti evangelij tudi vam.« (Rim 1,14-15).

Ker se zaveda vsega, kar je prejel od Gospoda, ne more molčati in ne more odlasati. Čeprav dobro ve, da ga v Rimu najverjetneje čaka smrt.

Mislil sicer, da mene med vami ne čaka Pavlova usoda, a podobno kot Pavel prosim Gospoda in vse vas, da bi me sprejeli. Verujem, da Gospod vodi korake mojega življenja in mu zaupam.

Verujem, da me po škofu pošilja ravno v vaše tri župnije. Da me želi ravno tukaj in sedaj, s taleniti in slabostmi, ki jih imam. Morda res prihajam med vas v trepetu, a nič manj globoko prepojen z življenjsko izkušnjo iz katere vzdikam: »Ne sramujem se evangelija, saj je vendar Božja moč v rešitev vsakomur, ki veruje.« (Rim 1,16)

Da boste razumeli o čem govorim, naj vam povzamem svojo izkušnjo v najnujnejših vrsticah.

Izhajam iz verne družine, toda o veri mi je govorila le nona. Starši niso imeli časa za naju z bratom, zato sva ostajala sama in veliko trpela. Starša sta bila zaposlena, delo na kmetiji in zidanje hiše. Oče me je imel rad, ko pa je bil pijan, me je žalil in tepel (ob mojem rojstvu so želeli punčko, pa še v šoli mi je šlo slabo).

V naši hiši je vladal hipir, preklinjanje, oče je pil, o ljubezni ni bilo sledu. Ko je oče umrl, bil sem star 11 let, se je začela mama bolj zanimati za naju.

Pod vplivom našega duhovnika je začela iskati moč v Bogu.

Po končani osnovni šoli, sem začel zahajati na plesne in po diskotekah.

Navadil sem se na alkohol in zapadel v zelo slabo družbo. Ves vikend sem prihajal domov pijan, umazan, raztrgan, razbil sem več avtov.

Takšnih stvari je bilo vedno več.....

Leta 1992 sta me mama in brat nagovarjala za romanje v Paray-le-Monial. Na avtobusu mi ni bilo všeč, ker so ves čas govorili o veri.

V Pareyu je bilo res lepo, a v meni je vse vpilo, naj grem stran od tam. Šel sem spovedi k domačemu župniku.

Spoved je bila dolga.

Predzadnji večer so bila pričevanja. Pričal je neki Rom z ženo. Njegovo pričevanje mi je odprlo oči, ko je dejal: pil sem, kradel sem, tepel sem ženo, otroke... Ko sem to slišal, sem začel jokati...

Na seminarju nisem sodeloval.

Zadnji dan tega seminarja, me je mama prosila, naj grem vsaj pogledat, kaj tam delajo. Zbrani so bili v krogu, na enega polagali roke in zanj molili. Prav takrat so molili za mojo mamo. Neki fant mi pomigne, naj tudi jaz položim nanjo svojo roko. Roka me je zelo močno zapekla. Začel sem jokati. Nekdo iz skupine je rekel, da nekdo v družini dela razdor.

Nisem želel, da bi molili zame. Izmikal sem se, kar se je dalo. Na koncu voditelj vpraša, da kdo še ni bil na vrsti. Vsi so pogledali vame. Kljub odporu sem pokleknil. Na vprašanje kaj želim, sem ponovil, kar sem prej večkrat slišal, da bi se rad spreobrnul. Med molitvijo sem padel skupaj. Bil sem v neki temi, pred menoj je bilo vse črno.

Slišal sem prevajalca: prejel si belo oblačilo. V sebi sem čutil veliko toplino in ljubezen, takrat je bilo pred menoj vse svetlo. Ko sem se zavedel, sem se znašel v maminem naročju in oba sva zelo jokala. Slišal sem jok otroka, ki je pravkar prišel na svet, bil je to moj jok. Pri 22-ih letih sem doživel prerojenje.

Tisti dan me je Jezus osvobodil alkohola in še mnogo drugih hudih stvari, zato sedaj ne le verujem, ampak vem, da Jezus res živi.

Pozneje sem spoznal, da me Jezus kliče, naj grem za Njim. Leta 1993 pa je dozorela odločitev, da grem v malo semenišče v Vipavi. Študijska pot je bila naporna.

Velikokrat mi je bilo zelo težko, a bolj kot sem premagoval nepremagljive ovire, bolj sem spoznaval, kako me vodi in velikokrat tudi nosi On, ki me je izbral.

V duhovnika sem bil posvečen leta 2004. Po 20-ih letih duhovništva se še vedno sprašujem: »Kje si me našel, Gospod?«

Rad sem duhovnik. Najlepša plat mojega poklica je privilegij, da smem biti vedno blizu Bogu in da Njegovo ljubezen, milost in tolažbo iz dneva v dan lahko prinašam ljudem. To je tudi bistvo mojega poslanstva.

Hvaležen, sem, da sem prišel iz pekla, v katerem sem bil. Bog vedno znova daje moč. Potrpežljivo me čaka in moram narediti le nekaj korakov proti Njemu, da pride naproti. Letos mi je g. škof Jurij dodelil župnije Kamnje, Batuje in Črniče.

Računam na vašo pomoč in sodelovanje. Hvala vsem, ki ste mi v teh dneh, ko sem se poskušal umestiti v župnišču, že prišli naproti, mi izkazali pozornosti in mi pomagali.

»Prosim, da bi se mi nekako posrečilo priti kdaj do vas, če je to Božja volja. Hrepenim namreč po tem, da bi vas videl in vam posredoval kakšen duhoven dar milosti, ki naj vas utrdi, ali bolje rečeno, da bi se sam okreplil med vami, ko bom z vami sodoživljal vero, ki je skupna vam in meni.« (Rim 1,10-12)

Sv. Carlo Acutis je dejal, da se vsak od nas

rodi kot original, a na žalost veliko ljudi umre kot fotokopija. Spoštovani župljani, Bog ljubi našo originalnost in nas vabi, da na temelju naše enkra-

tnosti gradimo in soustvarjamo originalno podobo naših župnijskih občestev.

V naslednjih oznanilih se bo predstavil g. Bogdan Špacapan.